

BONA PAU

Nº. 616 - Any LII - MONTUÏRI - JUNY - 2004

- Multitudinària celebració dels 20 anys d'associació de persones de 3ª Edat
- Es construirà una residència per a persones assistides
- El Montuïri, 7e classificat a III Nacional
- Entrevistes a: Joan Miralles Martorell, Miquel Àngel Bisbal i Guillem Ferrer Arbona

L'emblemàtic Pou del Rei, així guarnit, mereix tot el respecte

BREUS

Homenatge al P. Martorell

El Conservatori Superior de Música de les Illes Balears el passat 30 d'abril va retre homenatge al P. Martorell en un "acte de gratitud com a degà dels compositors mallorquins, per la seva carrera, trajectòria i amor cap a la nostra cultura", segons digué el director de dit conservatori. L'acte consistí en una interpretació d'obres del compositor montuïrer.

Recollida de vehicles abandonats

En el ple del Consistori del passat 29 d'abril es va acordar recollir els vehicles abandonats a la via pública i procedir a la posterior destrucció, segons la normativa vigent. Per a la qual cosa es va firmar un conveni amb una empresa privada de gestió de vehicles abandonats.

El ca rater, raça reconeguda

Després de superar els controls reglamentaris, el Butlletí Oficial de l'Estat de 19 de maig passat va publicar la inclusió del *ca rater mallorquí* i el *ca de mè* dins la categoria de races autòctones. Cal esmentar que el nostre paisà Joan Miralles Gomila és el principal impulsor en la recuperació, caracterització i millora d'aquesta raça. Enhorabona.

**BONA
PAU
Montuïri**

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socías, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Jaume Palou Garau.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Tots els dilluns, dia de mercat, es poden veure taules dels cafès amb una rotllada d'homes que allà s'entretenen parlant sobretot de temes de la pagesia

Descontent de les empreses situades a la carretera

A rel del projecte de desdoblament de la carretera Palma-Manacor s'ha posat de manifest el malestar dels propietaris de les empreses situades al costat de la carretera tot considerant que el pla inicialment aprovat els pot perjudicar molt en la seva activitat econòmica. Per a aquest motiu el batle es va reunir a mitjan mes de maig amb el Director Insular de Carreteres a fi de trobar una solució raonable que contenti ambdues parts, determinació que encara està a l'aire.

Eleccions Europees

És molt possible que els nostres lectors ja tenguin present que el proper 13 de juny de bell nou estam convocats a les urnes per participar a les eleccions europees. Encara que no ens afecti tan de prop com les municipals, és recomanable la participació. A la vila els col·legis electorals estaran situats als mateixos locals que en les anteriors.

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Sincronia

En el darrer dinar de la Tercera Edat s'hi va veure gent apuntada a les dues associacions, la qual cosa és un fet positiu, ja que a més de no crear cap tipus de conflictivitat fomenta la bona relació i sincronia entre els montuïrers.

Imprevisió

Convendria que alguns joves que no tenen la precaució de circular en sentit contrari i a velocitat, s'hi mirassin de debò a fi que no els passi com a aquella joveneta que a final del mes passat xocà i va haver de ser traslladada a un hospital amb ambulància, encara que sols foren ferides lleus.

L'Associació de Persones Majors ha complit 20 anys

S'acaba de celebrar el vintè aniversari de la fundació de l'Associació de Persones Majors de Montuïri, una associació que d'una manera tímida però amb decisió començava a donar les primeres passes el 3 de desembre de 1983 a rel d'una reunió que es va celebrar a la rectoria, on un grapat de persones majors acudiren desitjoses d'associar-se per dur a terme activitats de la classe que fossin per tal de perllongar la vida activa de gent d'edat que fins aleshores romania gairebé oblidada i sense aspiracions. Avui es pot dir que d'aquesta manera a la vila s'iniciava una nova vida per a aquells que la societat tenia des de sempre a l'oblit.

A principis de l'any següent, el gener de 1984 i partint de la reunió del mes anterior es va constituir una comissió gestora per tal de començar a elaborar els Estatuts, tasca que es va perllongar un cert temps. Però el mes següent foren aprovats per unanimitat dels socis. Era l'11 de febrer de 1984. Ara bé, com que els membres encara eren pocs, entre ells es va acordar prorrogar la gestió de la junta rectora fins que hi hagués més socis. Aquella incipient associació anava per bon camí. Es començaren algunes activitats i a l'abril següent es va inaugurar el local social cedit per la parròquia, el qual està situat just davant l'església i conegut pels montuïrers com a Ca s'Escolà.

Es va continuar organitzant alguns actes, els responsables es movien i els desitjos de portar la nau a bon terme no minvaven. Tant és així que el juny de 1985 la junta rectora va donar per acabada la seva gestió i tot seguit se celebraren eleccions per formar la junta directiva, com així fou.

Sense defallir i passant per damunt inconvenients, dificultats i incomprendiments el nombre de socis anava en augment i les activitats de cada dia eres més nombroses i con-

corregudes.

A les darreries de l'any 1984 va començar a funcionar d'una manera experimental el menjador per a la tercera edat, gràcies a la cessió i posterior venda de l'edifici de Cases Monges que era propietat de les Germanes de Caritat, les quals havien deixat Montuïri el 17 de juliol d'aquell mateix any.

El 3 de desembre de 1983 es donaren les primeres passes a rel d'una reunió a la rectoria

Dia 15 d'agost de 1986 es va inaugurar la cuina i el menjador per a la tercera edat, si bé ja funcionava des d'abril de 1984.

El 15 de març de 1989, membres de les associacions de Montuïri, Campos i Porreres començaren a fer gimnàstica com a primera activitat, la qual es pot considerar precursora de les moltes que avui es fan.

Essent que el local social era petit i a més reunia poques condicions, aquest es va ampliar mitjançant la cessió de part d'una parcel·la just al costat i que també era de la parròquia. Per aquest motiu es va firmar la cessió d'aquests terrenys per part del Bisbat a l'Ajuntament i aquest a l'Associació, per un període de 30 anys. S'estampava la firma el 15 de juny de 1992. I tot seguit es va ampliar el local social.

L'any següent, el 22 de maig de 1993, va tenir lloc la inauguració de l'ampliació del local, de tal manera que gairebé es va triplicar la seva cabuda. D'aquesta manera ha permès el servei diari de bar. De llavors ençà allà es té una vida social diària i a més s'hi duen a terme altres activitats, com ball de saló, balls mallorquins, sevillanes, punt mallorquí, brodats, macramé, pintura, cordar cadires, conferències i altres activitats, gràcies a la constant dedicació d'una sèrie de persones que s'afanyen i malavegen perquè els associats passin de la millor manera els anys de l'anomenada tercera edat.

O. ARBONA

SENY

PERSUASIÓ

Tothom sap que persuadir és induir l'altre amb diferents raons convincents a creure o a dur a terme una acció determinada. En això ja fa molts de segles que els grecs ho sabien. D'aquí que un savi proverbi seu deia: "Guanya per persuasió, no per la força". És a dir, hi ha dues maneres de guanyar una altra persona: per persuasió i per la força. Ara bé, la manera més elegant i sàvia —no hi ha perquè repetir-ho— és mitjançant la persuasió, el convenciment. En canvi, guanyar per la força, és una imposició.

És lògic que el convenciment sia de durada, en canvi la imposició, pel contrari, és desagradable i antipàtica; de tal manera que quan un pot desfer-se'n, ho fa com si s'alliberés d'una terrible esclavitud.

Aquest proverbi grec suposa una gran saviesa, ja que la persuasió és de durada i en canvi la força, tot quan és violent, arriba a trencar-se i, per tant, el seu temps és limitat. Amb la persuasió es guanyen amics; amb la imposició, si és que arriba el cas, vassalls o súbdits. L'home lliure actua segons les seves creences i obra conseqüentment. Al contrari del que es deixa dur per unes idees o creences amb les quals no combrega; desitja alliberar-se tan aviat com li sia possible, d'aquesta dependència o esclavitud.

La persuasió és agradable perquè respecta la llibertat de cadascú, al contrari de la imposició, que és desagradable perquè suposa una constant violència que converteix les persones en súbdits humiliants. Persuadir suposa arribar a una convicció refinada i a la vegada contundent; en canvi imposar indica una extorsió reprovable i de nul·la eficàcia.

SALOMÓ

La poesia primerenca de Jaume Vidal Alcover

L'anomenada generació dels cinquanta va comptar a més de Blai Bonet, Josep Mª Llompart, i Llorenç Moyà, amb un poeta excepcional l'obra del qual val la pena recordar. Parlem de Jaume Vidal Alcover nat a Manacor el 1923 i que va donar una prova clara de la qualitat i força de la seva poesia amb "*L'hora verda*". Aquest llibret publicat a l'editorial Moll el 1952 té tota la força d'un jove que vol obrir-se pas en el món de les lletres amb la bandera de la seva alegria exultant. Sí, en aquesta obra hi ha la sang i l'esponera de la

joventut que vol abraçar la vida en tots els seus redols inabastables. Sembla que el poeta dugui en els seus versos la passió d'aquell enamorat —quan sap que l'estimada l'espera— i va cap ella feliç, vessant tota l'estimació de la seva ànima enamorada.

A "*L'hora verda*" tot és inici, començament: "*Sempre comença, sempre, sempre riou...*"

Les paraules per al poeta, inclús les més antigues, sempre són noves, sempre duen una llavor nova que lluita per brostar dins els poemes. El

que sorprèn i entusiasma més del llibre és l'alegria que s'obre pas entre totes les circumstàncies, entre el broll divers amb què raja la vida. El poeta, al contrari del que és habitual, no es plany del temps que ha passat. Observau aquest fragment:

*Si l'he tengut ja el temps meravellat,
al temps, feliç d'ell sol, pur, pura
anècdota,
i en ell creixent, regant-se a si
mateix
si l'he tengut ¿de què em lament?*

El poeta reclama l'alegria d'haver viscut. Somriu al temps que ha passat i descarta qualsevol queixa. El temps "*feliç d'ell sol*", un temps en què viure és suficient per ser feliços; potser un temps on no pesa el passat ni angosta el futur quasi fet sols de present. No hi ha enyorança sinó una sonora estreta de mans amb el temps viscut al marge dels retrets. Ha pactat amb la seva vida. Ha comprovat l'existència d'una època meravellada que li dona forces per a tots els nous entrebancs.

En un altre bocí ens contarà sense empegueïment:

*He vist un torrent,
he enllestit una vall, he tret
diumenges
dels calendaris farts de dies
grisos..."*

Veure un torrent. És poc i és molt al mateix temps si ho pensam bé! I "*treure diumenges del calendari*" perquè és amb la voluntat, amb l'empenta interior com s'aconsegueixen les grapades de felicitat.

Tot el poemari és mou dins un pla vital. Mostra la vida d'un ésser humà que presenta paisatges diversos però que s'inclina pel ple de les cires. Hi ha de tot, però cal agrair el do de la vida. El poeta ens ho dirà:

*Senyor, després de tot,
quina vida tan vària ens regales!
Quin riure i quin plorar, ballant,
ballant,
quin dol i goig, les mans
entrellaçades,
ballant, ballant, al vent les
cabelleres,
ens dones !*

LLUÍS SERVERA SITJAR

Restaurant Es Molí d'en Perons

Menú dies laborables • Cuina internacional • Parrilla
(Dimecres, tancat)

C/ Es Molinar, 51 • Tel. 971 64 65 08 • 07230 Montuïri

TOLDOS
Hnos. MIRALLES

- **Toldos • Capotes**
- **Falsos sòtils**
- **Sòtils de policarbonat**

C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19
Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca

Per terres el Quixot

De tant en tant m'agrada agafar cotxe i anar a fer, amb més o manco profunditat, un tros d'aquesta terra que venturosament encara alguns coneixem com Espanya. Vos puc assegurar que és un autèntic plaer descobrir pobles o indrets que no figuren a cap guia turística. N'hi ha per tot arreu, des de Catalunya fins a Galícia passant per les dues Castelles. Topar-se amb ells i poder assaborir-los és una sort, com ho va esser l'altre dia quan, assegut a un cafè d'un poblet per on el Quixot devia fer les seves gambades mentre treia profit a un bon plat de manxego, em crida l'atenció un bon estol de dones endolades que poc abans de les onze entraven a la petita església que tenia al davant. Tot seguit i ben endiumenjats començaren a comparèixer els qui vaig pensar eren els importants del poble, de dos en dos, uns a un cantó, uns altres gairebé al portal de l'església, alguns més, baix la porxada del bar a l'ombra d'un soleiet que ja encalentia. Per esser unes noces, no veia per enlloc això que se solen posar les dones —com hem vist aquests dies a la "tele"— pensant que són elles les importants en lloc de la núvia. Per esser un combrec, em faltaven els esbarts d'al·lorea que sempre hi ha en aquests esdeveniments.

Amb aquestes estava, entre tros de formatge, "taco de jamon" i glop de cervesa, quan aquells homes, endiumenjats com per anar a l'ofici de Sant Bartomeu, s'arreglaren en un sol grup arravatant-se cap a un dels cantons de la plaça. En silenci, ben a poc a poc, amb la solemnitat d'una processó del Corpus, pel carrer que s'abocava a aquell cantó de la plaça, aparequeren més o manco una dotzena d'homes, sis amb un baül el coll, els altres darrera, cap baix. Travessaren la plaça i enfilaren tot dret el portal de l'església perdent-se en la foscor d'un batiport tan fret i humit com allò que acabava de veure...

Em vaig sentir tornar seixanta

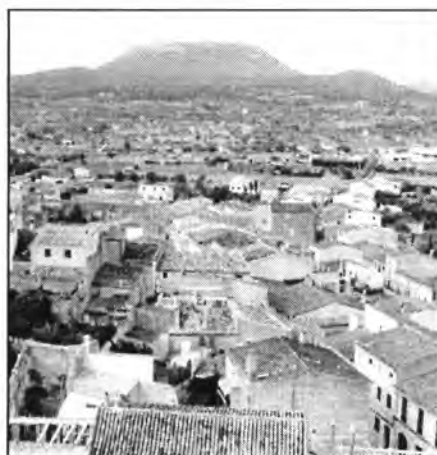
anys enrera, quan la meua sensibilitat d'al·lotó es feia esqueixos davant el baül d'un mort enmig de l'església de Lloret. Aquesta sensibilitat quedava malmesa per tot el vespre i no em deixava dormir quan poc després, al so de la banda de música si el mort era important o en silenci si no donava per tant, just baix de ca nostra, devora el pou que encara es conserva, quatre o sis homes carregaven el baül i ja sense mirar-s'hi gaire al cop de "au al·lots que amb una hora hem de tornar esser aquí" partien trot, trot cap el cementeri que si ho coneixeu està ben bé dos quilometres enllà.

Al poblet de la Manxa s'havia fet avall el formatge i el cuixot del plat quan per un carrer d'aquells comparagué el "cotxe dels morts", que voltant la plaça anà a posar-se, com llop enllepolit que espera la seva, baix una esponerosa morera arran del portal. L'arribada del silenciós cotxot negre rompé l'encant d'aquell moment. Això i el fet que el plat romangués ja buit de menjua, féu que enfilàssim altre pic cap a una carretera que amb sort ens duria a descobrir —i, per tant, pens, a estimar— un altre trosset d'aquesta desventurada Espanya que es mor com aquell que per darrera vegada era a l'església petita i humida d'un poblet del qual no record ni el nom.

Com podeu suposar aquest no era el tema del meu escrit, emperò això ha sortit... i que voleu que vos digui? Encara que sia un poc truculent, m'agrada conta-ho.

El tema era que està fet de nosaltres. Que anem on anem es clar que ens hem quedat enrera. Que mentre nosaltres discutim que si autovies o desdoblaments, els altres gaudeixen d'unes carreteres noves i ben traçades. Que mils i mils de quarterades de cereal de la Manxa s'afegeixen, gairebé sense adonar-se'n, als milions d'oliveres de Jaén sense una herba, ben podades, ben cultivades...

Aquest escrit havia d'esser un "rèquiem" per la meua Illa perquè aquí

Molta diferència separa la peculiaritat de Montuiri de la de les terres del Quixot

es compleix millor que enlloc allò que diu "entre todos la mataron y ella sola se murió", però essent que l'estim massa m'ha fallat el subconscient i vos he donat es "rollo" des baül que vaig veure entrar no fa gaire a l'església d'un poblet de terres del Quixot.

De "lo" altre... tal vegada en parlarem un altre dia.

GABRIEL CAMPS

Ortopèdia MANACOR

**Àngel
Ascaso
García**

**TÈCNIC
ORTOPÈDIC**

Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

LA IMATGE COMENTADA

Ja fa més de 22 anys que aquest grup va representar a la Sala Mariana l'obra teatral "Aigua de pluja" de Gabriel Cortès. Era el 23 i 30 d'agost de 1982, i a Lloret, el 6 de febrer següent i altra volta a Montuïri el 16 d'abril de l'any posterior. Un estol de joves encapçalats i dirigits per Honorat Moll a qui també i somrient veim al centre de la imatge en la que a més podem contemplar (drets d'esquerra a dreta) Rosario Cano, Benet Rigo Gallard,

Grup que almanco en quatre ocasions (1982-83) va representar l'obra teatral "Aigua de pluja"

Tere Fernández, Francesc Aloï Lladó, Bàrbara Miralles Fornés, Vicenç Vaquer, Gabriel Miralles Pizà, Joan Servera Nicolau i Francisca Morlà. L'únic acotat és en Tòfol Estarells Pizà, qui feia feina darrerera l'escenari i també, no el veim, en Joan Servera qui era l'apuntador, tan bo que aleshores se sabia el paper de tots.

Aquest grup d'aficionats al teatre va néixer a rel de voler obtenir uns doblers per alleugerar el cost del viatge d'estudis dels al·lots i nines del Col·legi "Joan Mas i Verd" que es programava pel al final del curs escolar. Grup, per altra part, que va perseverar uns anys més. Es pot dir que fou el continuador d'altres anteriors que al llarg del segle passat oferiren representacions a la Sala Mariana.

El primer grup d'actors aficionats montuïrers va néixer aproximadament l'any 1920 i era dirigit per Joan Oliver, Metge de Meià, i amb ell representaren obres populars d'aquell temps, tals com "El astròlogo Rubiarbo", "Los tres mosqueteros", "El cuarto mandamiento", "Sindo el tonto", "Es calçons de mestre Lluç", "Santo Tomàs Moro", "Tímidito i Francón", "Cobardias", "El puñal del

Godo"... i moltes més.

Després i durant un temps considerable en va dirigir en Martí de Son Coll. Amb ell representaren "Esperant el metge", "L'amo de Son Magraner", "Es criat nou"... i molts de sainets. I ja després de 1980 i amb el grup que veim aquí i amb aquestes i altres persones que s'hi anaren afegint oferiren dirigits per n'Honorat Moll, com el dit al principi, "Aigua de pluja", "S'Hostal cosmopolita", "El bosc de la senyora àvia"... i algunes més.

Els assajos

eren un poc informals, però a l'hora de les representacions els actors es mostraven seriosos i el públic sempre ho va reconèixer. A més, i amb el desig que les activitats de la Sala Mariana no anassin a menys, no ho deixaven. Continuaren uns anys amb els mateixos actors, director i altres. Això feia que a més de ser un al·licient en el muntatge de les representacions escèniques, també es mostràs la capacitat artística dels mateixos intèrprets. Es procurava oferir les obres que a més de ser serioses no fossin massa complicades i a la vegada assequibles al públic del nostre poble.

Amb el pas del temps els components d'aquest grup se n'anaren espargint, ja bé per motius de feina o d'estudis; les obsessions foren unes altres, la majoria dels qui aquí contemplam ja estan casats i amb fills.

Dies enrere comentàvem aquest fet amb n'Honorat Moll qui, tot satisfet, assegurava que encara de tots en conserva un bon record. Eren altres temps, però ara les quimeres són diferents i heterogènies les inquietuds.

O. ARBONA

S'ha dit que...

Les noces dels Prínceps d'Astúries de dia 22 de maig passat tengueren a Montuïri una repercussió desigual: des de mitjan dematí no es veia cap dona i pocs homes per mig. Els que atenien a les perruqueries, comerços, forns, apotecaria... i fins i tot cafès l'horabaixa digueren: avui dematí haguéssim pogut tenir tancat.

Mai no s'havia vist tant d'interès per veure uns novis. En casar-se montuïrers un grapat d'homes i, sobretot, dones, a plaça hi dediquen bastant de temps i sols veuen de "rampellada" la núvia en entrar o sortir de l'església.

Mols s'alegraren en veure Marga Pocoví al canal M7 de TV, qui va guanyar l'etapa del concurs "Camí de l'èxit", a Sóller i així s'obrí pas cap a la final del concurs.

Un bon esglai se'n va dur en Pep Miró quan va veure que a un solar que té al carrer de Palma li havien tomat dues columnes. I ell sense sa-

ber si fou un camió o un tractor o... qui sap!

Convendria que es controlàs el repartiment de propaganda comercial per les cases, ja que una bona part després roman escampada pels carrers. I això embruta.

També s'han sentit queixes a l'entorn dels euros que costa deixar un frigorífic vell al punt verd, quan a pobles veïnats no fan pagar res. "Haurem de dur les deixalles a Algaida", deia un.

Alguns dels propietaris de solars que han rebut avisos de l'Ajuntament per preparar "paperassa" pensen que això és fruit de tenir dos arquitectes. "Vés a sabre!"

"Per què serà —es preguntava un home de la vila— que el número d'estudiants universitaris de Montuïri minva de cada any?"

Altres també es preguntaven: "Qui es farà càrrec de les despeses de retirar els cotxes abandonats: L'Ajuntament o els propietaris?"

Sense tenir en compte el "color", ¿per què no s'ha retut homenatge o reconeixement en arribar als 25 anys, a tots els qui han format part dels diferents ajuntaments democràtics de la vila?

Alguns establiments comercials de la carretera ja se senten perjudicats en ampliar-la i fan cames per trobar una solució favorable. És natural!

Montuïrers que han format part de governs insulars i autonòmics, n'hi ha hagut i n'hi ha, però que s'hagin presentat per a eurodiputats, no en coixem. I això que també "fan vasa"!

Els montuïrers nascuts l'any 1966 es reuniren, posaren peu davall taula i s'ho passaren molt bé. Els que hi anaren —que no eren tots— en contenen moltes alabances i ja s'han citats per a l'any que ve! (Diuen "quinta", però d'això, res).

És tanta la velocitat en què circulen molts de motoristes pel carrer

Psingulars

Andrés Ruiz Jiménez, gran cercador de caragols i esclata-sangs

Major que moltes persones en sortir de ca seva o dels establiments comercials, s'assusten i se senten esglais veient el perills que corren... I no s'hi posa remei!

EN XERRIM

Psingulars

Joan Estrany, un dels pocs fusters joves de la vila

PLA DE PREVISIÓ ASSEGURAT

Reduïu la vostra declaració

i assegura-vos un bon rendiment

FONOSANOSTRA 971 787 242 / www.sanosotra.es

"SA
NOS
TRA"
CAJA DE SILEART

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària extraordinària de 27 de maig de 2004

Adquisició onerosa terrenys polígon 4 parcel·les 9 i 15 per a la construcció d'una residència

Per unanimitat s'acordà adquirir les parcel·les esmentades, d'una superfície total de 11.909 m² i per un preu negociat de 186.313 euros.

Concertació operació de tresoreria

Per 6 vots a favor i 3 abstencions

(PSM) s'acordà sol·licitar a l'entitat bancària Banca March la formalització mitjançant compte de crèdit d'una operació de tresoreria d'un crèdit màxim de 186.313 euros pel termini de duració d'un any i interès Euribor trimestral + 0'30.

Cessió gratuïta terrenys polígon 4 parcel·les 9 i 15 al Consorci de Recursos Sociosanitaris i

Assistencials de Mallorca per a la construcció de la residència

Per unanimitat s'acordà cedir gratuïtament a dit Consorci per a la construcció d'una residència per a persones assistides els esmentats terrenys una vegada signades les escriptures públiques adients amb les condicions de figuren a la proposta.

La piscina municipal, a punt per a la temporada estiuenca

Després d'haver realitzat una sèrie de millores a la depuradora de l'aigua i una neteja fons, la piscina municipal ja està en funcionament des del dia primer de juny. Com ja ve essent norma, durant els mesos de juliol i agost es realitzaran curses de natació i altres activitats a la piscina municipal. Enguany la piscina comptarà amb quatre socorristes i monitors. Dins aquest mes de juny es donaran a conèixer els horaris i les activitats que es faran durant aquest estiu a la piscina.

La Junta Directiva de l'INEM (Institut Municipal d'Esports de Montuïri) celebrarà junta ordinària

Aquests dies de juny la junta directiva de l'INEM, integrada pels diferents presidents dels clubs de Montuïri i representants de l'Ajuntament i com a president, el batlle Gabriel Matas, mantindrà una nova reunió per tal de donar el vist i plau a les diferents activitats programades per als pròxims mesos. Entre aquestes activitats es pot destacar el nou campus de futbol, que a l'igual que l'any passat, anirà desti-

nat als nins amb edats compreses entre els deu i dotze anys. Els cursos de tennis, bàsquet, gimnàstica i altres, també tindran cabuda dins aquestes noves activitats programades per l'Institut Municipal d'Esports.

Instal·lada una farola a la parada del bus situada devora s'Hostal

A mitjan mes de maig l'Ajuntament de Montuïri va instal·lar una farola a la parada de bus situada devora s'Hostal. D'aquesta manera se soluciona un problema de manca de llum durant els dies d'hivern, que és quan els nostres escolars utilitzen aquest servei de bus.

El batlle de Montuïri es reuní amb el Director General de Carreteres

Dies passats, Gabriel Matas, Batlle de Montuïri, es reuní amb el Director General de Carreteres del Consell Insular, Gonzalo Aguilar, per intentar trobar una solució raonable davant els problemes que pot ocasionar el desdoblament de la carretera de Manacor a les empreses instal·lades devora la carretera. L'Ajuntament, una vegada escoltades les peticions dels empresaris, ha presentat aquestes queixes i suggerències a les autoritats competents perquè estudiïn altres solucions possibles a fi

que no ocasionin perjudicis a dites empreses montuïreres.

Arreglats els bancs de fusta a l'avinguda d'Es Dau

El servei de manteniment de l'Ajuntament ha adobat els desperfectes dels diferents bancs de fusta instal·lats a l'avinguda d'Es Dau situats devora els jocs infantils i la pista de bàsquet. També es procedirà a solucionar altres desperfectes detectats en els jocs infantils.

Un any més l'Ajuntament s'adhereix a la campanya "Mulla't per l'Esclerosi Múltiple"

La diada se celebrarà el dia 4 de juliol amb la finalitat de sensibilitzar la gent envers aquesta malaltia crònica i invalidant, fomentant la participació ciutadana i potenciar la solidaritat cap a les persones afectades per l'esclerosi múltiple. Enguany se celebra la 10ª edició i des de l'Ajuntament convidam tothom a participar-hi.

El 20è aniversari d'associació de persones de 3ª Edat

La celebració dels 20 anys de la constitució de l'Associació de Persones de Tercera Edat —com es deia al principi, quan sols n'hi havia una a la vila— fou motiu d'alegria i de complaença, particularment i sobretot per aquells, no molts, que formaren part com avantguardistes del seu naixement.

Al llarg d'aquestes dues dècades ja n'hi ha 250 dels que han integrat aquesta associació que ens han deixat, fet natural si se considera que es tracta d'un conjunt de persones que es troben a les acaballes de la vida, encara que constiuïda perquè passin l'edat senil tan agradable i entretinguda com sia possible.

Actualment està integrada per uns 400 socis dels quals molts més de la meitat el passat 23 de maig participaren gojosos al dinar celebrat a Cas Carboner. Abans, però, un nombre més reduït havia assistit a l'assemblea anual celebrada al local social i a la missa per als associats que el darrer any ens han deixat.

En aquest aniversari es tengué un

record a la primera junta directiva integrada per 11 persones, de les quals sols 4 resten vives. Ara bé, la satisfacció per haver pogut assolir aquests 20 anys es va fer patent en aquests tres actes: assemblea, missa i dinar.

A la cloenda es féu entrega de dues plaques commemoratives, una del Govern Balear i l'altra de l'Institut de Serveis Socials. En el transcurs dels parlaments també es féu patent el desig que la salut i el benestar es perllongui per molts d'anys, com el millor obsequi que pugui rebre qualsevol persona.

Primera Junta Directiva de l'Associació de la Tercera Edat de Montuïri Febrer 1954

Rafel Socias Miralles
Bartomeu Mayol Gomila
Bartomeu Gomila Tous
Maria Miralles Arbona
Magdalena Miralles Arbona
Bartomeu Rossinyol Cerdà
Joan Ramonell Aloy
Paula Pocoví Andreu
Llorenç Bauçà Miralles
Joan Sampol Cerdà
Francisca Jaume Amengual

Visa Estrella Jeans

La targeta que
faràs servir
tant com els texans

la Caixa

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

Margalida Pocoví, la millor classificada a la primera gala de "Camí de l'Èxit"

Malgrat hi hagués molta competència i el nivell dels concursants fos molt elevat, Margalida Pocoví fou la primera classificada a la primera gala de "Camí de l'Èxit" celebrada a Sóller dia 9 de maig passat.

S'edificarà una residència per a persones assistides

El ple de l'Ajuntament va acordar el passat 27 de maig l'adquisició de dues parcel·les de terrenys darrera Lapis i el complexe esportiu, propietat de Josep Ramonell "Matxo" i d'Antònia Mateu "Rei", d'una extensió total de 12.000 metres quadrats per a una posterior cessió gratuïta al Govern Balear perquè allà el Consorci de Recursos Sociosanitaris

i Assistencials hi construeixi una residència per a persones assistides d'arreu la Comunitat Autònoma i a la que naturalment també n'hi podran ingressar de Montuïri. Està previst que l'entrada a l'edifici sia pel carrer existent al costat de Lapis.

Aquesta és una de les 12 residències que arreu de Mallorca va aprovar construir el Govern autonòmic.

Glosa

Sembla s'hivern

Avui és dotze de maig,
però no me pareix ver,
me sembla s'hivern de ple
i no sent dir: a segar vaig.

Fa vent, brusqueja i fa fred,
no harem vist sa primavera,
es sembrat ja és grandet
i per tornar groc, es sol espera.

També espera sa gent
velleta que té dolor,
que es sol doni calor
perquè es fred li és dolent.

Mos haurem de conformar,
no podem canviar-ho;
que és temps doni quan voldrà
sol, vent i bona saor.

ANTÒNIA ADROVER

Mallorcària V

DESENGRAMPONADOR: És la paraula mallorquina equivalent al castellà "destornillador": Per tant hem d'anar alerta a no pronunciar aquest castellanisme que pronunciam amb tanta freqüència. Tampoc és gaire admissible utilitzar la paraula catalana "tornavís", que és presa del francès.

GRAMPÓ: Molt alerta a dir "tornillo" (paraula castellana). Sempre hem de dir grampó.

ENGRONSADORA-ES: És una paraula mallorquina que és va perdent a favor de la castellana "columnpio-os". Tampoc no podem dir "columnpis". Els catalans diuen "gronxador", que també hem d'evitar perquè no és la paraula del nostre referent mallorquí.

AUCELL: És una paraula ben mallorquina i ben correcta. La trobam a escrits d'en Llull, i a altres escrits antics. Els catalanistes la volen suprimir a favor de la paraula "ocell". Encara què les dues formes són correctes nosaltres sempre hem d'utilitzar la forma "aucell, tant parlant com escrivint en bon mallorquí.

Expressions mallorquines

Tenc es cuc de s'orella malalt: ho deim quan estam cansats de sentir una cosa per repetició o quan volem dir que ens deixin fer després que ens diguin repetidament les coses.

Continuarem...
TOMÀS GARAU FEBRER

RESTAURANT

ES
REVOLT

Especialitat en
Pa amb oli amb sípia • Frit

Carrt. vella de Palma, s/n • Telf. 971 64 66 00 • Montuïri

Joan Miralles Martorell

Des de l'edat de 12 anys forma part de la Banda Música de Montuïri

La seva mirada és interrogant i oberta. Atent a les preguntes i sense perdre el fil de la conversa, el nostre interlocutor està pendent de nosaltres. Sabíem que altres ocupacions l'esperaven però no donà en cap moment de l'entrevista sensació de frisson.

En Joan Miralles Martorell és un més entre els joves del nostre poble que lluita per obrir-se pas en la vida. A simple vista no ho sembla, però observant-lo quan canviem impressions, ens dóna l'efecte que estam parlant amb una persona més major. Se li nota una maduresa que només surt a llum a través del diàleg.

Intentam saber un poc més mitjançant les seves opinions.

Va néixer a Montuïri el 18 de juny de 1979. Té, per tant, 24 anys.

Les primeres lletres les conegué al col·legi "Joan Mas i Verd" de Montuïri. Continuà essent alumne de l'Institut de Llucmajor i estudià relacions laborals a la Universitat de les Illes Balears. Actualment treballa a una Assessoria Fiscal Laboral de Llucmajor.

– Des de fa molt et veim actuant amb la nostra banda de música. Quants d'anys fa que hi formes part?

Pensa uns moments abans de contestar.

– Em sembla que fa uns dotze o tretze anys. Vaig començar a tocar-hi quan tenia dotze anys.

– Fins als anys 50 –per senyalar una data no massa exacte– les composicions musicals a nivell popular per ràdio o a les berbenes, tenien un caire diguem melòdic. A partir dels anys 60 aquest tipus de música comença a ser absorbida per un sistema marcadament rítmic, abundant els instruments de percussió. A quin motiu hem d'atribuir aquest canvi que es

pot dir encara perdura?

Ens mira de front i somrient.

– Sí; la música popular ha evolucionat. L'actual és diferent a la que existia fa dècades. No direm que sia millor ni pitjor. Però és un fet, podrí-

em dir que es conjuga amb l'època que vivim. El motiu? No el puc definir, però no es pot evitar: Aquí està. Tal volta la causa fou una ànsia de llibertat en la joventut d'aquells anys que va repercutir en el fet musical. Al menys en els seus inicis. Jo diria que és pròpia per sortir els vespres i esplaïar-se. És música comercial. Estic generalitzant.

– Què és la música per a tu?

– Sense entrar en massa detalls et puc dir que les bones composicions musicals conjuguem molt bé amb els meus sentiments; que som un enamorat d'aquest art i que m'agrada més de cada dia.

– Quin tipus de música és la del teu gust?

– Sens dubte, la clàssica.

– Destaca algunes composicions que t'agraden.

– Mira –ens diu el temps que va pensant–, n'hi ha moltes, però especialment "Las cuatro estaciones" de Vivaldi, "Las danzas del príncipe Igor", tota la música d'Straus, la ban-

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

(Ve de la pàgina anterior)

da musical del film "Bailando con lobos"... Hi ha tanta música bona!

– Alguns clàssics que destacades?

– Vivaldi, Mozart, Straus, Tchaikovsky...

– Formes part d'algun grup musical?

– No. El que he fet a vegades, poques, és tocar amb alguna banda de fora.

– Et trobaries millor vivint a Palma, per exemple, o a algun altre poble més gran?

– No. Em sent molt bé vivint a Montuïri. Opín, però, que al nostre poble manquen activitats artístic-culturals; musicals especialment.

– Com estàs de literatura?

– Actualment, regular. Estic molt ocupat amb la feina i després amb els amics. Llegesc esporàdicament alguna obra que em recomanen.

– Com per exemple?

– "El nombre de la rosa", d'Umberto Eco, "Lucrecia Borgia", "El mecano escrit del segon origen", "Quin curs el meu 3r"...

Els seus ulls són interrogants, pregunten constantment.

– Per què no ens dius per ordre de més a menys algunes de les teves aficions?

– Jo diria que la música, el viatjar, el cinema, la lectura, l'esport... pas-

"Opín que al nostre poble li falten activitats artístiques i culturals, especialment musicals"
❶
"La societat del passat segle estava carregada de prejudicis i dominada per costums arcaïques"

sar el temps amb els amics.

– Una pregunta un poc singular: t'hagués agradat, per exemple, viure dins una altra època passada o futura?

– El futur és una incògnita. Encara ha de venir. En quan al passat consider que els joves s'havien d'esforçar més, físicament, per guanyar-se la vida. És més, crec que estaven dominats. La societat dels segles passats estava carregada de prejudicis i costums arcaïcs. Els joves no tenien opció moltes vegades per fer allò que volien. Els frenaven la iniciativa. Havien de fer allò que els ordenaven. Els anys que estam vivint estan plegats de tragèdies, és la veritat. Però si entre els humans existís la vertadera fraternitat, seria una època meravellosa. Dins l'època actual m'hi trob molt bé.

– Quins al·licients té per a tu l'època actual?

– M'és difícil donar breument una explicació. El tema seria llarg. A més, no tenc suficient experiència per desenvolupar la qüestió. Però sí, puc dir que hi ha més llibertat. Em referesc al món occidental, a la nostra cultura.

S'ha quedat en silenci de cop.

– Què anaves a dir més?

– Volia dir que aquesta llibertat l'hem de saber viure individualment i col·lectivament. No es pot emprar per retallar la dels altres. Repetesc que em trob molt bé en el temps actual. Aquesta llibertat que tenim ara, especialment els joves, l'hauríem de saber apreciar. Ho reconec.

– En quin grau tenen consciència i es preocupen els nostres joves pels problemes que assoten la humanitat?

– Sens dubte que som conscients i ens preocupam pels problemes i conflictes dels humans. Els qui pensen que no, s'equivoquen. Si no ho comenten tal volta suficientment, és per no enfrontar-se amb les persones que no pensen o opinen igual.

– Parlant de les dificultats i aprofundint un poc més a nivell planetari, pots dir-nos la teva opinió sobre la situació mundial?

– No som els més indicat per contestar al que em preguntes, però opín que actualment a nivell internacional vivim una situació molt preocupant. Qui ho dubte? Cada girant de lluna hi ha un nou conflicte que s'afegeix als que ja existeixen. Les fàbriques d'armaments no deixen de treballar, les drogues, la fam... estan a l'ordre del dia. El renou d'armes és constant i les guerres no solucionen els conflictes, sinó que augmenten l'odi i duen altres calamitats que es podrien evitar. Vertaderament el futur no sembla color de rosa.

– Passem a altres temes. Quina qualitat és la que més admires d'una persona?

– Sens dubte, hi haurà altres virtuts tal volta més importants –diu després d'un moment pensatiu–, però admir la dignitat i la sinceritat de les persones que tract.

– Amb qui passaries gust de prendre un cafè, com excusa, per

BIP Super Montuïri
supermercados Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria

Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

canviar impressions sobre temes que consideres importants?

– Seria molt interessant poder estar conversant, més bé escoltant, amb un persona sèria que estàs as-sabentada de música, pintura, cinema, literatura, política... i altres arts.

– Això supòs que es podria aconseguir a través del grup cultural MAC, portant algun conferenciant. Ja que hem anomenat el MAC i suposant que estàs integrat dins aquesta associació juvenívola de cultura, podries dir-nos quin programa té pel futur?

– Som senzillament un soci més del MAC, no puc donar detalls. La directiva té la paraula: Però sí, es pot dir que el que es preté és augmentar la cultura al nostre poble i protegir-la al temps que expressam les nostres idees amb llibertat, respectant sempre la dels altres.

– Què ens pots dir de la revista "Mac de torrent"?

– Fou un èxit. S'esgotaren tots els exemplars de la primera tirada.

– Una opinió sobre el nostre poble, generalitzant.

– La nostra gent sap fer poble precisament, com es demostra quan s'organitza algun acte festiu. Sabem fer festa i això és molt important; és compartir uns sentiments col·lectivament. Per altra part, destacar un fet important: tenim un camp de futbol extraordinari, amb unes instal·lacions esportives de primer ordre. No podríem aconseguir que també hi hagués uns plans, unes ajudes importants per cultivar la cultura? No solament s'ha de pensar en la cultura física.

– Com definiries les relacions pares-fills de principis de segle passat comparant-les amb les del temps actual?

Contesta lentament i amb molta cura.

– Com és natural, jo no he viscut aquella època i no puc jutjar les conductes de llavors. Sé només els comentaris de la gent major. Però... pel que he sentit dir dins aquells anys es tenia un respecte als pares mesclat amb temor. Avui d'aquestes relacions han suprimit el temor. Hi ha més apreciació i respecte.

Posam punt final a l'entrevista.

“Seria interessant invertir capital i esforç per difondre la cultura intel·lectual; no només s’ha de pensar en la cultura física”

Durant uns moments canviem impressions sobre assumptes sense importància. Mentrestant l'entrevistador mentalment tornava enrere en el temps, en la memòria, evocant les primeres passes i l'eufòria que sentíem durant la nostra joventut, quan un petit grup fèiem plans per donar vida a una revista per al poble, en una època en què estàvem fermats de mans i peus. Els joves d'avui no tenen aquestes traves. A més, estan més ben preparats per exposar les seves idees. Els admiram i desitjam un èxit total en les seves aspiracions. Tenen tota una vida per davant, un món per descobrir. Disposen també d'un altre tresor: la joventut.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

POMPAS FÚNEBRES DE MANACOR S.A.

INFORMA

Aquesta empresa funerària pot esser requerida per a la prestació dels serveis funeraris des de qualsevol localitat de l'illa, inclosos els centres hospitalaris de Ciutat, amb el trasllat immediat del difunt al lloc de la seva residència.

Tot allò de conformitat amb els articles 21 i 22 del Reial Decret-Llei 7/96 de 7 de Juny sobre Política Econòmica i d'alliberació dels serveis funeraris.

Guillem Ferrer Arbona

President del Patronat Cultural de Música de Montuïri
Parla de l'entitat que ara presideix, de l'Escola de Música i de l'esment que implica

En el decórrer dels anys el Patronat Cultural de Música de Montuïri veu com diferents persones es van alternant en el desenvolupament de la presidència de l'entitat, les quals generalment dediquen un valuós temps en el foment i promoció de les activitats que porta a terme. D'aquí que a rel de les darreres eleccions en el si de l'entitat i de les quals en donarem compte a la passada edició, Guillem Ferrer Arbona fou designat President, el qual, ja des de tot d'una s'ha espavilat per dur a bon terme el seu mandat.

Per tal de poder adonar-nos del funcionament de l'Escola de Música, depenent del Patronat, ens convidà a entrevistar el seu director, comesa que férem de bon gust, la qual publicam abans d'aquest col·loqui. I tot seguit i per saber altres detalls del Patronat, fou a ell mateix a qui li formulàrem les corresponents preguntes.

Abans, però, cal dir que en Guillem té 47 anys, que treballa a "Endesa" a la branca d'informàtica i que el seu lloc de feina el comparteix entre Palma i Madrid, dos dies per setmana a la capital d'Espanya i tres, a Ciutat, a "Gesa", que és la

matriu d'aquella a Balears. Casat, tenen un nin de 17 anys que toca a la nostra banda de música i una nina de 23.

– Per què no començam detallant-nos un poc el paper del Patronat dins de l'Escola de Música?

– El Patronat, veient la necessitat que té la banda de música des de fa

molt de temps de proveir de personal idoni la banda, va promoure i creà l'Escola de Música, la qual, fins ara, està administrada pel mateix Patronat.

– Com foren els inicis?

– Vàrem començar amb 3 professors i des de llavors ençà la plantilla s'ha anat incrementant fins que en l'actualitat ja disposa d'11 competents mestres.

– I la seva finalitat?

– L'objectiu principal de l'Escola de Música era i és el de la formació musical d'alumnes de cara a nodrir la banda. Amb el pas del temps també s'hi ha anat incloent el cant coral a fi d'augmentar el nombre de cantaires a la coral Mont-Lliri.

– Respecte al professorat, quins són els vostres objectius?

– Poc a poc hem intentat anivellar el grau del professorat i elevar-lo tan alt com ens ha estat possible a fi que els alumnes se sentin ben preparats.

– L'economia en general sol esser un punt difícil de superar. Com l'anau vencent?

– A mesura que s'ha ampliat el nombre d'alumnes també ha augmentat el d'instruments i això ha duit com a conseqüència, degut a l'elevat preu que suposa un alumne, que es provocàs un dèficit al Patronat. Però això no és tot: per a l'ensenyament dels alumnes, els professors comporten unes despeses considerables. Com exemple podríem dir que l'any passat els professors ens varen costar 53.100 euros (8.835.000 de pessetes); però amb les quotes dels alumnes sols es recaptaren 38.000 euros (6.322.000 pts). Això ens ha suposat un dèficit de 15.100 euros (2.513.000 pts).

– Com podreu eixugar aquest dèficit?

– Espavilant-nos molt. Comptam amb les quotes del socis, les sub-

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

vencions d'entitats, rifes, la loteria de Nadal, el sopar a la fresca... Normalment rebem subvencions del Consell Insular, de la Comunitat Autònoma i del l'Ajuntament.

- Ha estat fàcil obtenir aquestes ajudes?

- Per poder accedir a aquestes ajudes fa aproximadament dos anys ens vàrem veure en la necessitat de sellar un conveni amb l'Ajuntament a fi de municipalitzar l'Escola de Música. A conseqüència d'aquesta firma l'Escola de Música és municipal. I d'aquesta manera a partir d'ara disposam de més accessos a ajudes per part de les institucions.

- Essent així, la gestió de l'Escola, de qui depèn?

- Independentment que sia municipal, la gestió segueix a càrrec del Patronat de Música. I això és important que se sàpiga. Aquest conveni es va firmar essent president Mateu Rigo.

- Abans has parlat del dèficit de l'Escola de Música, però no has dit si les subvencions i mesures que prenguéreu foren suficients.

- No. L'any passat ens vàrem veure obligats a augmentar les quotes dels alumnes i a la vegada demanar un esforç al professorat, esforç que es fa traduir accedint a reduir-los a la meitat el preu que havíem establert en l'abonament del quilometratge.

- Prenguéreu altres mesures?

- Una altra manera de disminuir aquest dèficit va esser tancar l'accés a una sèrie d'instruments que no tenen projecció a la banda de música, ja que hi ha una gran quantitat d'alumnes de piano, tant és així que ens vàrem veure obligats a crear uns "números clausus". No es podran apuntar alumnes a piano perquè és molt deficitari, ja que, si per exemple cada classe de piano val 2.000 pessetes i l'alumne en paga 1.100 i això multiplicat pel número d'alumnes, suposen moltes pèrdues mensuals. Per això hem decidit disminuir el número d'alumnes d'aquest instrument fins a una quantitat més lògica, que podria ser entre 15 i 18 alumnes. Per aquest motiu no n'apuntarem més de nous a piano fins arribar a aquestes quantitats i no cobrirem aquests llocs que deixin.

- En concret...?

- Volem aconseguir liquidar el dèficit, però no a costa de la quota que abona el soci. Projectam que les quotes dels socis, que aproximadament suposen 2.900 euros anuals (482.500 pts), repercuteixin en concerts i activitats cap als mateixos socis i no emprar-les per satisfer dèficits. Aquest dèficit s'anirà saldant tira a tira, ja que amb un any no es pot fer; i aquesta és la intenció de la directiva.

- Vols dir qualche cosa sobre les subvencions?

- Sí. L'Ajuntament enguany ha

augmentat el triple la subvenció i amb això es demostra que ha fet un esforç. Comparat amb l'any passat que rebérem 4.000 euros, ha passat enguany a 12.000. I per altra part, certes subvencions que ens arribaven del Consell Insular, enguany tendrem més difícil que ens les concedesquin, perquè les subvencions que es donaven abans, enguany les han suprimides. Així una cosa compensarà un poc l'altra.

- Hi ha molts de socis?

- Tenim uns 370 socis, la majoria d'ells familiars.

- Finalment i per acabar, vols afegir res més?

- Únicament dir que enguany tenim classes de ball de saló al que es pot apuntar qui vulgui. I agrair a **Bona Pau** l'interès demostrat en divulgar aquestes informacions.

Per part nostra sols resta desitjar a Guillem Ferrer que la seva presidència al Patronat efectivament sia fructífera.

O. ARBONA

Montuiri

971 646 460

Bar Can Pieres

Carme Pinteño Gómez

☎ 608 947 559

Carrer Donzella, 22
Tel/Fax 971 16 68 66
07260 PORRERES

Miquel Àngel Bisbal Ferre

Director de l'Escola de Música de Montuïri

Reconeguda oficialment, aquí es pot donar el títol de grau elemental de música

Essent molt jovenet va comparèixer a Montuïri Miquel Àngel Bisbal Ferre. Era a l'estiu de 1999, i tot d'una es va integrar a la Banda de Música amb qualitat de co-director, si bé tocant des d'un principi un instrument. Havia nascut a Alcúdia el 25 de novembre de 1977 on als 8 anys va començar els estudis musicals, si bé aquell mateix any ja es va traslladar a Lluç per integrar-se a l'escolania de blavets. Això féu que pràcticament tota la seva base musical li vengui de Lluç. Allà tengué professors molts bons, entre els quals cal esmentar Mateu Vidal, de solfeig i harmonia. També ha tengut en Baltasar Bibiloni i en Jaume Palou Sabater (aquest un dels més grans compositors de l'illa), com igualment com a professor de piano s'ha d'esmentar n'Arnau Reinés. I en acabar a Lluç, als 13 anys, va continuar al Conservatori de Palma, on, degut a la manera de funcionar d'aquest Centre, va tenir llibertat per poder tenir classes amb professors a part de tot quan era el Conservatori. I així fou com va prosseguir la formació amb flautistes com na Joana Maria Guillem, actualment solista de l'Orquestra Nacional, en Josep Francesc Palou, ara professor del

Conservatori Superior i molt bon flautista... I encara estudia, si bé ja disposa de bastants de títols musicals, essent el darrer, el de professor de flauta. A més de professor de grau mitjà de flauta també es mestre d'escola, té el magisteri musical, el de professor de grau elemental de piano i de grau mitjà de solfeig i cant coral. Això suposa part de la formació que reben tots els músics.

Ara fa dos anys i mig que viu a Montuïri perquè l'escola de música exigeix moltes hores. Fa dos anys també donava classes a Vilafranca, però ara, a més de Montuïri, sols n'imparteix dos dies per setmana a les escoles de música de Sa Pobla i de Lloseta.

– Parlem de l'Escola de Música de Montuïri i en particular pel professorat.

– La plantilla del professorat –comença dient en Miquel Àngel– està integrada per 11 professors cobrint totes les especialitats de metall, de vent, sobretot de vent-fusta. Tenim flauta travessera, clarinet, saxo. També tenim vent-metall, que és trompeta, tub, que li hem afegit enguany, i trompa.

– I d'instruments que no són propis de banda de música?

– Dels que no són específics de banda de música tenim percussió, que ho cobrim des de bateria fins a timbals, guitarra, piano i violí.

– A part del que és l'ensenyament instrumental, què teniu?

– Tenim classes de solfeig, que estan dividides en 4 nivells pels al·lots. I fa dos anys que vàrem posar en marxa la iniciativa del llenguatge musical per a adults, tant és així que els 5 alumnes que tenim n'estan molt contents.

– Per què muntàreu aquesta assignatura?

– Fou pensant en la coral Mont-Lliri per a així donar una mica de formació als cantaires de la coral i per animar els al·lots de l'escola a fi que poguessin anar cap a la coral, encara que de moment no ni ha anat cap, però hi feim feina.

– Quins objectius us heu proposat per a l'Escola de Música?

– Els objectius són més o manco els de sempre: nodrir de músics tant la banda com la coral i amenitzar totes les funcions, tant de festes com

Hotel Rural Es Figueras Nou
Es Pati de Montuïri

Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

altres que ens pugui contractar l'Ajuntament.

– **Podríem parlar d'alguna novetat?**

– Sí i molt important. A partir d'aquest curs i si les lleis no canvien la mantindrem i és que la nostra Escola de Música ja és escola reconeguda per la Conselleria d'Educació del Govern Balear. Això ens dóna una sèrie d'avantatges, com per exemple que els nostres alumnes si fan el pla d'estudis normal, el pla de la LOGSE, a final de curs, en acabar quart, els podrem examinar aquí i a través del Conservatori donar el títol de Grau Elemental de Música als alumnes.

– **O sia que s'examinaran aquí?**

– Sí, aquí mateix. Totes les nostres avaluacions les hem d'enviar al Conservatori, a la Inspecció Educativa i a la Conselleria d'Educació.

– **Per als qui ho desconeixem, podries explicar-nos l'abast de l'ensenyament musical.**

– Està dividit en tres graus: elemental, professional i superior. L'elemental actualment suposa 4 cursos i versa sobre instrument i llenguatge musical i ve a ser l'equivalent al títol de graduat escolar d'un temps. El professional, que equival al de batxiller i és el títol més important amb el qual un músic ja pot donar classes, ja que se li atorga el títol de professor de la seva especialitat. En pot donar a qualsevol escola de música i fins i tot a conservatoris. I el darrer, el professional que va a ser l'equivalent a una llicenciatura universitària. De fet el col·lectiu de músics hem aconseguit que sigui una llicenciatura. O sia, el que acaba la carrera de música acaba amb els mateixos títols que qualsevol que hagi passat per la universitat.

– **Però a Montuïri sols es pot fer el grau elemental.**

– Sí. Segons la llei, el grau mitjà i el grau superior sols es poden cursar als conservatoris.

– **O sia que els professors que vénen a Montuïri han assolit la corresponent titulació.**

– Efectivament. Tots tenen el grau professional acabat, o sia el segon

Els alumnes que van a escola de clarinet amb el seu professor a l'esquerra

títol i els altres han de tenir una habilitació especial concedida per la Conselleria d'Educació. D'aquests sols n'hi ha dos i és perquè els manca una assignatura per acabar el grau professional, i a part són mestres d'escola primària amb especialitat de música. Però basten dos per donar el títol elemental.

– **I pel que fa als alumnes de Montuïri?**

– Enguany en tenim 9 que obtindran el títol de grau elemental. Per altra part hi havia alumnes que feia temps que venien a l'escola de música i no havien pogut obtenir aquest títol perquè no hi havia legislació, però des de fa dos anys la Conselleria ho ha posat en marxa i tots aquests alumnes ara tendran

una sortida.

– **Aproximadament, quina ha de ser l'edat dels alumnes?**

– Per aprovar el grau elemental de música han de tenir com a mínim 11 anys. No és, però, el nostre cas, ja que els alumnes fa estona que vénen i la mitja està entre els 13 i els 18 anys. Ara bé, tots els que s'examinaran el proper curs tendran 11 anys.

– **Què més pots dir dels alumnes?**

– Actualment tenim 102 alumnes les edats dels quals oscil·la entre 4 i 64 anys, si bé aquests són del grup d'adults. El grup que no entra dins el grup d'adults se sol aturar als 18

(Continua a la pàgina següent)

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Alumnes majors (a l'esquerra) i nines (a la dreta), tots alumnes de llenguatge musical, un dia de classe

(Ve de la pàgina anterior)

anys.

– **Com es fa per accedir a la banda?**

– El mètode és bastant senzill. Quan el professor d'instrument de cada alumne considera que l'alumne està preparat per seguir el ritme de feina i té prou coneixements per tocar en conjunt, o bé m'avis a mi o bé avisa l'altre director de la banda i automàticament passa a venir als assajos de la banda. Solen fer un rotatge de 2 a 3 mesos i a partir del tercer mes ja comencen a actuar amb la banda. Normalment agafen bastant aviat el ritme de feina.

– **Cada alumne tria l'instrument que vol o...?**

– Sí, sí. Fins fa un parell d'anys les escoles de música estaven muntades exclusivament per a les bandes

de música i els alumnes, en la majoria de casos, no podien triar l'instrument. Però en fer estudiar un instrument a un alumne que no li agrada, al cap d'un any o dos ho deixa. Per això hem adoptat que els alumnes o les famílies triïn l'instrument.

– **Com va això a Montuïri?**

– Molt bé. Aquí hem tengut la sort que la majoria d'alumnes trien un instrument de vent per anar a tocar a la banda.

– **Pel que fa a altres matèries?**

– Ara tenim una matrícula de piano massa elevada: són 26 pianistes, però els altres instruments compensen molt. Per exemple de clarinet, saxo i flauta anam bé, tal vegada sobrats. De trompeta, no, però no en manquen. De percussió, 4 i són bons, fan molta feina. I amb això garantim la continuïtat de la banda.

– **Quins instruments "estiren" més els al·lots?**

– Els de vent. Ara mateix dels 20 i pico que hi ha de piano, n'hi ha 8 que a part i per interès propi també fan instrument de vent per poder anar a tocar amb la banda. O sia, continuen amb piano perquè els agrada però també volen participar de les activitats de la banda i fan dos instruments. Aquests se solen decantar preferentment per clarinet i saxo. I això ens va bé perquè de clarinets n'hem de menester molts.

– **Hi ha alumnes que repeteixen curs?**

– Sempre n'hi sol haver qualcun, com a qualsevol tipus d'ensenyament. Pensem que la música és una activitat que requereix molt de sacrifici i molt d'estudi. I aquí tenim alumnes que estudien una barbaritat i fan molta feina, però també en tenim que no estudien gens ni mica. Per això feim els exàmens amb tribunal i a les sessions d'avaluació, a final de curs, es decideix si promocionen o no.

– **I ja de cara al proper curs, quan s'obrirà la matrícula?**

– Es matricularà durant la segona quinzena de juny i per als tardans, la primera de setembre, si hi ha places. Aquesta es farà a la mateixa escola de música.

I així donarem per acabada una interessant xerrada amb el jove director de l'escola de música de Montuïri, persona molt preparada per a l'ensenyament.

O. ARBONA

Restaurant (DIMARTS TANCAT)
Cas Carboner

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcel·letes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

Glosa

Per massa furgar

A un glosador d'Artà li digueren que a Andratx n'hi havia un de més bo que ell. Què féu? Agafà s'aset i d'allà anà a Andratx i en esser-hi va trobar una dona i li va demanar on era aquell glosador. Aquesta li va contestar: "Veis aquella dona damunt un portal? Allò és una filla seva. Després de donar les gràcies va seguir cap a aquella dona. I en arribar-hi tot d'una li va demanar?

– Vós que sou sa seva filla,
d'un tal mestre Pep "Viló";
aquell que té tremolor
i quan dorm sempre somia?

– Sí que ho som, sa seva filla,
per defensar-lo, si perd;
hi veu més ell quan somia
que vós en estar despert.

En sentir tals manifestacions digué a s'ase: –"Volta, Menut, que si sa filla mos diu aquestes coses, què ha de fer son pare?"

Contat per TÒFOL MASSANET

Camionades de fruita i verdura

Amb aquest camió traguina la fruita i la verdura en Bartomeu Fullana Sastre -Galiana-. La foto és d'aproximadament mitjans dels anys cinquanta i la podem situar a la Plaça de l'Olivar de Palma. Encara que la fotografia sigui un poc difosa, podem destriar damunt el camió a l'amo en Tomeu i un altre que no coneixem. També a la dreta de la imatge i davant la cabina es troba la seva filla Magdalena Fullana Jaume, que avui en dia viu al Pont d'Inca. I a l'esquerra i d'esquena fent les caixes al seu gendre en Pep Ribes Mulet -Roegó-.

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General
Pediatría
Cardiologia i Aparell Respiratori
Neurologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)
Psiquiatria
Psicologia
Ginecologia i Obstetrícia
Angiologia i Cirurgia Vascular
Alergologia
Urologia

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9,00 h.
a les 21,00 h.

Clínica Dental
Odontologia
Medicina Estètica
Ortodòncia
Maxilo Facial
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X., Radiologia
Ecografies
Otorrinolaringologia
Podologia
Centre Auditiu
Endocrinologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AEGON - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALLIANZ - CASER - PLANAS - D.K.V. - AGROUPAMA - IMECO - MEDIFIATC
MÚTUA GENERAL DE CATALUNYA - NOVOMÈDIC - SANITAS - SERSANET - LA BOREAL - L'ALIANÇA - LA ESTRELLA - VITALICIO - WINTERTHUR
MÚTUA D'ACCIDENTS: ASEPEYO - FIMAC - FRATERNIDAD - FREMAP - IBERMUTUAMUR - INTERCOMARCA - MAZ - UNIVERSAL - BALEAR

Plaça d'Espanya, 56 - C/ Ciutat, 12 - Tels: 971 12 00 64 i 971 12 00 21 - Fax: 971 12 04 26 - (Llucmajor)
www.cemllucmajor.com

NISSAGUES FINIDES

Can Papalló - III

Continuació de les notes d'interès històric o curios fins a la mort de l'autor (1893)

(Continuació)

• Dia primer de juliol de 1884. Entrà d'escolà Rafel Pocoví. Va esser músic de tropa.

• Dia 10 d'agost de 1884. Vàrem anar a Lluc en peregrinació, jo, Bartomeu, ma neta, Prudència, la senyora de Son Manera, la filla Aina, la criada, la senyora Joana de Bibiloni. Digueren un Ofici Pontifical i benedicció papal. Concedits dos jubileus. Anàrem amb lo carretó d'Andreu Eloi (original en mallorquí).

• Devers el 7 de febrer de 1871 fou nomenat caminer Pere Josep Garau.

• Dia 6 de gener de 1871. Nasqué Prudència Sastre Manera de Mateu i Isabel.

• Dia 1r de febrer. Ens anàrem jo i

Miquel Roegó a Es Capdellà i seguírem alguns dies a Andratx, S'Arracó, Estallencs, Banyalbufar, Galilea i Puigpunyent.

• Dia 3 de setembre de 1879. Es casà Joan Mateu (Rei) amb Margalida Martorell.

• Dia 9 de novembre de 1871. Morí Joan Trobat. Era (paraula il·legible). Dia 3 de gener de 1873. Diuen que aparegué a Bartomeu Verger (Pelut). Aparegué perquè li celebrassin una missa a l'oratori de Sant Miquel i jo ho vaig veure.

• Dia 17 de gener de 1857. Va fer un llamp. Pegà a la capella de Sant Antoni. No novetat.

• Dia 3 de març de 1849. Morí Antònia Maria Josep prop de les dues i mitja de la tarda, d'edat d'un any i 4 dies. Era quaresma i dissabte. Era el dia de Sant Emeteri i Sant Celedoni, màrtirs. Morí de calentura terrible. Era molt bella. Déu faci la gràcia la vegem a la Santa Glòria.

• Dia 20 de novembre de 1879. Es casà el Rei Alfons (XII) amb Maria Cristina d'Àustria, en segones nupcies.

• Dia 14 de febrer de 1854. Va fer neu quasi tot el dia. Havia lloc que n'hi havia 4 pams.

• Dia 12 setembre de 1860. Entrà

La darrera nota d'aquesta interessant plagueta l'escrigué el propi fill de l'autor, Honorat Manera Mayol (1844-1925), qui va esser Inspector General d'Enginyers d'Espanya

Prudència Sastre Manera, la darrera "Papallona" a Montuïri

a Mallorca la reina Isabel II. Era dimecres i se n'anà diumenge per Maó.

Aquí s'acaba la plagueta i les notes que conté. N'hi ha més de les publicades, especialment necrològiques. Com hem dit, són relatives a la família pròpia o coneguts de l'autor, de fora poble. No creim que tinguin especial interès pel públic montuïrer.

Ens falta, però, una darrera nota. Aquesta no l'escriurà el propi autor, sinó el seu fill Honorat, i diu així:

"El dimecres de Setmana Santa, dia 29 de març de 1893, a les dotze i mitja de la matinada, morí el meu pare, i el seu cadàver rebé cristiana sepultura en el cementeri de Montuïri a les sis de la tarda del mateix dia (r. i. p.) - Montuïri, 10 d'abril de 1893 - Honorat Manera".

Sic transit gloria mundi.

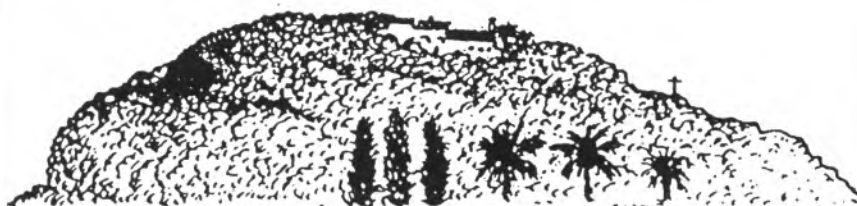
(Conclourà)

Recopilació

JOSEP OLIVER I VERD

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

Cuina mallorquina
Forn de llenya

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

"Sa rúbia"

En aquesta foto tirada amb anterioritat a 1950 veim na Francisca Arbona Fullana, uns anys abans de casar-se amb en Joan Mas Sastre; i el cosí d'ella, en Bartomeu Fullana Clar, qui i havia nascut el 29 de maig de 1935, malauradament mort el 8 de novembre de 1969, sols 7 anys i mig després d'haver-se casat amb Margalida Miralles Cerdà. I rere d'ells dos, "Sa rúbia d'ets Escolans", com era conegut aquest vehicle muntat a Montuiri amb un xassís d'un vell camió on damunt hi col·locaren la resta de fusta, obra del fuster "Silis". Vehicle que era conduït generalment p'en Bernat "Rabent" i d'una cabuda d'una vintena, però a vegades se n'hi col·lacaven fins a 30 o més. Molts de diumenges feia viatges a Ciutat, com també anava a fer excursions i molt emprat pels futbolistes en el seus trasllats a poble extern

Records d'infantesa

En temps de la meva infantesa era costum fer llenegadors amb fulles de figuera de moro a fi que fessin llim. Anàvem amb un grapat de nins per un carrer que fes molta pendent i allà ens amollàvem amb bastant velocitat. Els indrets dels llenegadors que es podien dir oficials eren els carrers que donaven al de Palma. Moltes vegades partíem de davant allà on ara és can Joan Serra i carrer de la Penya avall. Naturalment el pis del carrer s'omplia de llim, i qualcú en passar per aquell carrer i fins i tot pel de Palma queia de cul i anava a vegades a parar dins Na Païssa (pensem que en aquest carrer aleshores no hi havia cap casa edificada. I per altra part, bastants –quasi tots– tornàvem a ca nostra amb els darreres dels calçons bruts

Els llenegadors

del llim que s'hi havia aferrat. Devia ser devers el 1937.

La primera cosa que fèiem en haver de començar aquesta eixida era llevar les espines de la fulla amb una pedra o bastó. Llavors ja podíem colcar asseguts damunt la fulla.

L'altre llenegador "oficial" era a Na Llarga. Per cert que allà en certa ocasió hi trobàrem el cotxe de don Miquel Ferrando (un dels pocs que hi havia a la vila) que havia xocat amb el tren en el pas a nivell que hi havia prop del camp de futbol, on encara hi ha, abandonada, la caseta del guardavia. Era normal que passàs això en aquell lloc, ja que les vies sobresortien un poc el pis del

nivell de la carretera i en haver-hi de passar els vehicles, els conductors llevaven el peu de l'accelerador i era molt freqüent veure cotxes calats damunt les vies. I si en aquell moment, com fou el cas del de don Miquel Ferrando, passava el tren, els arrossegava 30 o 40 metres. Aquest cotxe va romandre un bon grapat de dies abandonat en aquest carrer. I essent que ningú no el guardava els al·lots, en anar o venir de llenegar, o fins i tot per jugar, obrien la porta i ens hi sèiem dedins. I ja vos podeu suposar què hi fèiem!

Però encara en puc contar més, d'entremaliadures d'aquells anys i que avui els nins desconeixen perquè ja no estan de moda en els temps actuals. Ja en tornarem a parlar.

Tarongers esqueixats

Era el passat dia 16 maig quan em vaig topar pel carrer amb en Gabriel Maiol "Llobet". Ens escometèrem i vaig trobar que em donava el bon dia amb cara trista; semblava estava malsofert.

En Gabriel estava disgustat degut que fa uns dos anys va plantar, a l'hort de ca seva que tenen al costat del Pou del Rei, uns quants tarongers. Idò bé, ara tenien la seva soca del gruix d'un mànec d'aixada i una florida que per enguany seria el primer any que fruitarien i en anar-hi va observar que gambirols, persones sense seny, n'hi han esqueixat dos just a un pam del sòl, pitjor que si els hi haguessin tallat, ja que deixant el tall net tenen un millor retreu-

re, però esqueixats com estan, allò millor que pot fer en Gabriel si no vol tenir les faltes, ara que encara es bon temps per plantar tarongers, comprar-ne de planter i tornar-los sembrar.

És molt plausible que hi hagi persones joves con en Gabriel que sembrin arbres i, a més de sembrar-los, tenir-los esment.

En Gabriel va plantar diverses varietats amb la finalitat de tenir taronges pel consum familiar. Les taronges són fruites que recent collida de l'arbre les podem assaborir gairebé tot l'any. Comencen pel mes d'octubre a collir les *satsumes*, aquestes madures tenen la pell de color verdós, segueixen madurant les dolces

clementines i *mandarines*. A la plena de les taronges el mesos de gener, febrer i març tenim la *navelina*, *navel-late*, *navel-washington*, *germenade* i altres. S'acaba amb la *valencian-late* que ara, pel maig, les cul·len de l'arbre i n'hi ha fins passat el mes d'agost.

Si el fet de sembrar arbres en sí ja es lloable si se sembren tarongers voltant el poble ho és més.

Els tarongers i llimoneres són arbres de fulla perenne, i aquestes són amples, verdes i lluentes, les quals, contrastant amb les vermelles taronges, quan són madures, juntament amb les grogues llimones, embelleixen el paisatge, i si estan el voltant del poble aquest sembla esta ornat.

A vegades he pensat quin aspecte feria Montuïri aturonat si pels voltants no hi hagués el verdor dels arbres, arbusts, plantes ornamentals i vegetació en general. A l'estiu, en haver segat, només es veuria el sec rostoll i semblaria un poble trist.

En Gabriel "Llobet" —essent el seu ofici jardiner— sap bé dels beneficis de l'arbrat tan pel que respecte a la seva producció com per purificar l'aire i donar realç i bellesa. Pensat així va considerar que al seu hort, no havent-hi cap arbre, n'hi mancaven. Així idò, fa uns anys que hi va plantar uns quants cirerers i pruneres i fa dos anys que hi va plantar un grapat de tarongers de distintes varietats amb la finalitat de tenir taronges per a la casa i embellir un poc el seu hort.

Altres vegades li havien furtat síndries i melons i altres, hortalisses; però almanco el qui ho ha furtat s'ho pot menjar, però això d'esqueixar els tarongers el qui ho ha fet només pot esser una persona sense seny ja que fa mal i ell no se n'aprofita de res.

Personalment consider que als arbres els hem de respectar encara que no siguin nostres, ells donen fruit, bellesa i vida.

Cal remarcar, que, els gambirols caps buits, a més dels dits tarongers a la zona recreativa del Pou del Rei, romperen, segurament amb un pedrada, el vidre a una farola.

SION NICOLAU

Just al costat del Pou del Rei dies després de la malifeta que dugueren a terme un o uns gambirols encara es podien veure les seves petjades. Ara en Biel "Llobet", a més de curar la seva malsofridura, haurà de reposar la manca dels tarongers espanyats

PREFABRICATS

**FABRICACIÓ DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE TAUló
IMITACIó FUSTA**

**Servei de transport propi per a tota l'illa
Magatzem i oficina**

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

Diego Enri Bernabeu

Llicenciat en Psicopedagogia i diplomat en Magisteri d'Educació Física es retira després de 4 anys de jugar amb el Montuïri

Diego Enri Bernabeu, jugador de tercera es retira enguany després de quatre temporades amb el Montuïri

– Quina és la teva trajectòria esportiva?

– Fins a juvenils vaig jugar amb el Sant Francesc, després ho vaig fer amb l'Atlètic Balears, Espanya de Lluçmajor, Vilafranca i finalment vaig acabar a Montuïri.

– Quins estudis tens?

– Som llicenciat en Psicopedagogia, i també diplomat en Magisteri d'Educació Física.

– Ara que t'has tret el carnet nacional d'entrenador, a quin equip t'agradaria entrenar?

– La veritat és que encara no m'he plantejat res. Crec que faria d'entrenador a qualsevol equip mentre estigues a gust i trobàs un bon ambient de feina.

– Que esperaves aconseguir enguany a Montuïri?

– Esperava disfrutar amb els companys i passar-m'ho bé amb els meu companys d'equip.

– Estàs satisfet amb el resultat aconseguït?

– En quant als resultats esportius hem acabat molt bé, però sempre et queda el dubte de saber si podríem haver acabat en millor posició si haguéssim duit una trajectòria tant bona durant tot l'any.

– Quina és la teva opinió sobre el fitxatge de Nico López pel Montuïri?

– Crec que ara mateix és el millor entrenador que pot dirigir a Montuïri, ja que els resultats estan sobre la taula i a més ha demostrat que s'ha integrat perfectament tenint en compte les característiques de l'equip.

– Per què dius adéu al món del futbol?

– Dic adéu a la pràctica del futbol perquè després d'acabar els estudis, altres obligacions m'impedeixen

centrar-me al màxim per ser jugador de futbol.

– Quina és l'experiència que més records?

– El primer any que vaig venir a Montuïri i ens vàrem mantenir a tercera divisió, ja que aquest equip no tenia molta experiència en aquesta categoria. Quatre anys després podem dir que ja és un club amb expert dins la categoria.

Diego Enri ha estat un dels jugadors que més rendiment ha donat al Montuïri: 4 temporades l'avalen com a bon esportista

– Hi ha la possibilitat que algun dia et tornem a veure sobre la gespa d'Es Revolt?

– Sempre.

JAUME PALOU

Intuition Baguette No 32899-6703: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irizante, cuatro tornillos de anclaje en el fondo, incorpora cierre oculto con bisagras de apertura de alta seguridad, impermeable hasta 50 metros.
www.maurice-lacroix.com

Fermin
Jólers

Porto Cervo - Masacor - Cala Millor

MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

El Montuïri finalitza una temporada per recordar

El C.E Montuïri ha finalitzat la temporada de tercera divisió amb el seu objectiu assolit: quedar entre els deu primers. En els partits d'aquest mes els homes de Nico López han aconseguit 4 punts amb el balanç d'una victòria, un empat, i una derrota.

Platges de Calvià, 1 – Montuïri, 2

Un gol de Nebot al minut 25 i un altre de Benji al 47 tot just començar la segona part deixaren tocats als locals que no pogueren fer res per evitar la derrota. A la segona part el Platges sortí a cercar el gol desesperadament però es topà amb la defensa montuïrera i amb el porter Calderón que ho evitaren. No va ser fins al minut 88 que els locals aconseguirien reduir distàncies.

Montuïri, 0 – Binissalem, 0

Trist partit el que es va poder veure a n'Es Revolt per despedir la temporada. Els dos equips varen estar fluïdos en atac i va ser un partit per a les línies defensives. Només cal destacar que amb aquest empat el Montuïri es situà a la setena posició i ja sense opcions a lligueta d'ascens.

Alcúdia, 2 – Montuïri, 1

En el darrer partit de la lliga els homes de Nico López no pogueren despedir la seva gran temporada amb una victòria dins el camp de ja descendit Alcúdia. Una primera part

Equip del Montuïri de III Nacional que jugà a Es Revolt la darrera jornada de la competició i que va quedar en 7è lloc a la classificació final

molt dolenta va estar marcada per la segona que va ser de molta emoció. Els locals s'avançaren al marcador en el minut 47 però en el 50 Paco Pérez igualava el matx. Al minut 80 l'Alcúdia sentenciava el partit després d'un gol de Melero.

Segona Regional

Muro, 2 – Montuïri, 1
Montuïri, 1 – S.Eugènia, 1
Alcúdia, 0 – Montuïri, 2
Montuïri, 0 – Alqueria, 0

Juvenils

Montuïri, 2 – Campenat, 1

Montuïri, 3 – Esporles, 0

Cadets

At.Son Cotoner, 2 – Montuïri, 0
Montuïri, 4 – At.Collerenc, 1
Es Raiguer, 0 – Montuïri, 3
Montuïri, 5 – S'Horta, 1

Alevins

Montuïri, 5 – Calvià, 2
Santa Ponça, 3 – Montuïri, 2
Montuïri, 4 – Es Pla, 4

Benjamins

Badia Cala Millor, 11 – Montuïri, 1

Classificació final - futbol 3ª divisió nacional

	J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
1 S. Eulàlia	37	20	10	7	51	30	70
2 Santanyí	38	18	13	7	60	35	67
3 Vilafranca	38	20	6	12	66	44	66
4 UE Poblera	38	19	9	10	57	47	66
5 Eivissa	38	16	12	10	70	38	60
6 Constància	38	15	14	9	50	35	59
7 Montuïri	38	15	10	13	47	51	55
8 Sóller	38	16	6	16	61	64	54
9 At. Balears	38	14	10	14	45	48	52
10 Binissalem	38	14	9	15	40	43	51
11 Ferrioler	38	12	14	12	63	58	50
12 Manacor	38	14	8	16	50	53	50
13 Collera	38	14	8	16	45	53	50
14 P. Calvià	38	13	8	17	41	52	47
15 S'Arenal	38	12	11	15	48	54	47
16 Sp.Maonès	38	12	9	17	39	52	45
17 Alaior	38	10	12	16	51	66	42
18 Alcúdia	38	10	10	18	37	61	40
19 Cardassar	38	9	10	19	48	67	37
20 Sta. Ponça	37	3	17	17	35	53	26

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANS

L'Almoïna, 30 · Tlf. 971 16 84 56

▼

Porreres

▼

AVIA

CAT

ART

adidas

BÀSQUET

1ª Autonòmica

Jovent, 36 – Montuïri, 37
Montuïri, 83 – Esporles, 62
Llucmajor, 53 – Montuïri, 52

Cadets

Pollença, 61 – Montuïri, 38
Montuïri, 54 – Soledat, 52

Infantils

Montuïri, 73 – G.Galmés, 27
Felanitx, – Montuïri,
Montuïri, 47 – Porreres, 54

L'EQUIP DE MINI DE MONTUÏRI, CAMPIONES

Cal donar l'enhorabona a l'equip de mini de Montuïri ja que aquest mes passat es varen proclamar campiones del seu grup. Esperem que la propera temporada es repeteixi la fita aconseguida enguany per les nines de l'equip de mini.

Enhorabona...!!!

JAUME PALOU

L'equip de futbol infantil de Montuïri de 1960

D'esquerra a dreta (Drets):Jaume Alcover de (Son Collell), Joan Mayol "Simó", Gabriel Mateu "Rei", Joan Verger (de Son Palou), Pep Serra "Vadell", Joan Verger "Matxo" (Acotats) Jaume Pons (de Cas Sabater Nou), Bartomeu Canals (fill d'un Guardia Civil), Francesc Barceló "Rubarter", Joan Mas "Collet de Plaça" i Honorat Nicolau "Baco"

Amb motiu de les despeses de la **teulada de l'església**

i a fi d'obtenir fons, el Consell Econòmic ha decidit fer un

sopar a la fresca

dia 19 de juny a les 21'30 h.
davant la Piscina d'Es Dau.

Els bitllets es poden adquirir a l'Ajuntament, Ca ses Xoroies, Ca na Bella, Ca na Serra i Can Joan des Forn. **Fins a dia 16 de juny.**

Aportació adults: 10 €.

" nins: 5 €.

A l'Institut d'ensenyament secundari Ses Estacions de Palma, ha obtingut el premi de matrícula d'honor de segon de batxiller na Mònica Plaza, néta d'en Biel i na Maria Antònia de Sabor. Als seus pares i padrins, l'enhorabona, i a ella sort en la pròxima selectivitat i

XX Trofeu Ciclista Pla de Mallorca Gran Premi "la Caixa"

La vintena edició del trofeu ciclista *Pla de Mallorca – Gran premi "La Caixa"* es va iniciar el passat dia 16 de maig i finalitzarà el 12 de juny. Con ja és tradicional hi participa el *Club Ciclista Montuïri - Herbes Túnel* que dirigeix en Vicenç Vaquer.

Està dividida en dues competicions: el *Pla Petit*, per a aquells que tenen el ciclisme com a una activitat de diversió i temps lliure, i el *Pla Gran*, amb un itinerari més llarg i amb ciclistes més competitius. Pel que fa a la participació del CC Montuïri, al *Pla Petit* presenta: Gabriel Cerdà, Antoni Font, Joan Xamena, Miquel Arbona, Pau Gomila, Gabriel Vallès, Marc Servera, Toni Abrines, Rafel Cerdà, Manel Forteza,

Andreu Guardiola i Vicenç Daviu.

D'altra banda, al *Pla Gran* hi estan inscrits: Rafel Miralles, Xisco Bautista, Toni Pérez, Biel Vanrell, Biel Villalonga, Xavier Morey, Guillem Buades, Rafel Bauzà, Toni Coll, Enric Soler, Joan Gost, Xisco Mir, Pep Alfaro, Xisco Barceló i Vicenç Villanueva.

Cal destacar que el proper diumenge, dia sis de juny, se celebrarà la quarta jornada d'aquesta competició amb la partida i arribada a Montuïri, passant per Son Company, Sant Joan i Son Costa. A les 9 partirà el *Pla Petit* i a les 10.30 hores, el *Pla Gran*. Dues voltes pels primers i quatre pels darrers.

T. ARBONA

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Clausura del mes de Maria al Puig

Agraïment a tots els qui heu col·laborat amb la Parròquia

En el mes de Juny acabam les activitats escolars. Així com les persones que treballen en el camp escolar durant aquest mes s'afanyen per fer-les corresponents avaluacions. També en el camp pastoral no s'escaïma temps per revisar el treball fet durant el curs.

Aprofitam l'avinentsa que ens facilita la revista **Bona Pau** per agrair l'esforç de tanta gent que, d'una manera desinteressada, ha col·laborat amb la pastoral parroquial. Una vegada més heu fet possible que el servei gratuït i generós es fes palès en la nostra parròquia. Agraïm profundament l'esforç i la dedicació que molts heu tengut amb la parròquia.

Calendari de les Primeres Comunions

Dia 29 de maig a les 19'00

Dia 6 de Juny a les 12'00

Dia 12 de Juny a les 19'00

Corpus Cristi

El diumenge dia 13 de juny a les 19'00 celebrarem la solemnitat del Corpus Cristi. A continuació processó del Santíssim pels carrers del poble. Pregam que s'adornin amb flors i cossiols els carrers per on habitualment passa la processó. Convidam tots els nins i nines que han fet la 1ª comunió durant aquest curs, a participar-hi. Aquest dia també es farà la col·lecta extraordinària per ajudar als nostres germans més pobres.

Com podem contribuir amb l'Església Catòlica sense fer cap despesa?

De bell nou un altre any i per al bé de tots, la parròquia demana que en fer la declaració de la renda es posi una creu (+) a la casella de l'Església Catòlica (despeses de personal, rehabilitacions d'edificis, sosteniment

de nombroses obres socials...) de les quals ens beneficiam tots: creients i no creients. De no fer-ho així l'Estat ho destinarà a altres fins.

Batejos Comunitaris

Degut a la coincidència de la celebració del dia del Corpus els batejos de juny seran els diumenges dia 13 a les 12h i dia 20 a les 18h.

El mes de juny i la devoció al Sagrat Cor

Entre les devocions populars que s'han mantingut dintre de l'Església, a més a més de les del Mes de Maria que es celebra durant el maig, ha estat la devoció al Sagrat Cor que se celebra durant el mes de juny.

L'exhortació apostòlica *Evangelii Nuntiandi* de Pau VI posa de relleu la importància de la Religiositat Popular. Entre altres idees el Papa manifesta que la Religiositat Popular orientada sobre principis pedagògics evangèlics conté molts de valors. El Papa Montini així ho deia: *"Reflexa una set de Déu que sols els pobres i els senzills poden conèixer"*.

Els cristians que se senten atrets per aquesta espiritualitat recordaran que així com el mes de maig és el més dedicat a la Mare de Déu, el mes de Juny està dedicat al Cor de Jesús.

Aquesta devoció té el seu origen en el segle XII, però serà en el XVII quan Santa Margalida d'Alacoque la farà popular per tot el món catòlic. Parlar de la devoció al Cor de Jesús és parlar de la humanitat de Jesús, és parlar del seu compromís i de la seva entrega vers els altres. La vida de Jesús fou tan compromesa i tan arriscada que el feren a mort: li traspasaren el seu cor. És per això que, a més a més de ser el Crucificat, és el Traspassat.

Es sorprenent veure com la tradició popular no tengué devoció a les mans, als peus o la cara de Jesús, sinó al cor. Això té una explicació molt lògica. A la Bíblia el cor significa tota la vida interior de

l'home. En el cor hi estan presents els sentiments, els records, els pensaments, els projectes. A la Bíblia el cor és la font de la vida. Tant a l'Antic com en el Nou Testament el cor és el centre on l'home es pot trobar amb Déu. La tradició de l'Església ha vist el cor com el centre de la persona. D'aquesta manera, quan parlem de la devoció al Cor de Jesús ens estam referint al centre de la vida de Jesús i el centre de la vida de Jesús fou dur a terme el projecte del Pare i el projecte del Pare era anunciar el Regne de Déu.

El Cor de Jesús és la millor imatge del Cor de Déu. En Jesús Déu s'ha manifestat plenament. Segons l'evangelista Joan el qui ha vist a Jesús ha vist el Pare (Cf. Jn 14,9). Sant Pau ho expressa d'una altra manera: "Jesús ens ha manifestat l'amor que Déu ens té" (Cf. Rm 8,39). Les actituds de misericòrdia, de perdó, de tendresa tan típiques de l'obrar de Jesús són una imatge viva del sentir de Déu. Des de la perspectiva de la devoció al Cor de Jesús podríem reinterpretar les afirmacions de Sant Joan: Déu és amor (1 Jn 4,8) per "Déu és cor" i el pròleg del mateix evangelista: "Al principi el Logos estava en Déu i era Déu (Jn 1,1) per: *"El Logos es fa cor"*. Afirmar que Déu es fa cor vol dir que Déu sent com els humans, Déu té entranyes de misericòrdia, de compassió; Déu estima als homes amb un cor humà. Creim no estar equivocats si afirmam tant des del punt de vista teològic com pastoral: Així com és el Cor de Jesús així és el Cor de Déu.

Temps passat

10 anys enrere
Juny de 1994

Inauguració de Munper

La tenda de pells i restaurant instal·lats a l'edifici de la carretera Palma-Manacor, gairebé davant la gasolinera, foren inaugurats el 3 de juny de 1994.

El Montuïri no pogué ascendir

Si bé el CE Montuïri, després d'una excel·lent campanya a III divisió nacional va participar en el play-off per ascendir a 2ª B, no assolí els resultats adients en aquesta fase per pujar de categoria.

25 anys enrere
Juny de 1979

Canvi de rectors

Mitjançant una carta el rector Miquel Lliteras, M SS CC, de data 10 de juny de 1979, s'acomiadava de la nostra feligresia per retornar a Sant Honorat. I aquest mateix mes el Bisbe nomenava Bartomeu Tauler Valens, natural de Felanitx, per venir a substituir-lo. Aquest s'incorporava a la parròquia a la missa del vespre de dia 1 de juliol següent amb companyia del diaca Rafel Horrach.

50 anys enrere
Juny de 1954

Escalafó municipal

L'escalafó de funcionaris municipals en data 1 de juny de 1954 era el següent: secretari, Bartomeu Verger Serra, 49 anys; administratius, Joan Sampol Cerdà, 36 anys; Joan Mateu Tomàs, 41 anys; Antoni Verger Mayol, 35 anys; subalterns, Jaume Bauzá Padrinas, 53 anys (zelador cementeri); Antoni Mora Homar, 42 anys (peó caminer); Miquel Cerdà Gomila, 60 anys (peó caminer) i Pere Pocoví Martorell (oficial saig).

Al noviciat

Inesperadament, un dia d'aquest juny va abandonar Montuïri per ingressar al noviciat dels Jesuïtes a Saragossa el jove Josep Oliver i Verd.

100 anys enrere
Juny de 1904

Una crida necessària

Dia 28 de juny de 1904 el Consistori acordà que mitjançant una crida o pregó es fer saber als propietaris que a les seves finques tenguessin arbres, les branques dels quals penjassin a camins confrontants, les hauran de tallar fins a una altura de 3 metres i dos centímetres.

Fases de la Lluna

Juny 2004

3 Lluna plena | 17 Lluna Nova
9 Quart creixent | 25 Quart minvant

Noces d'or

9 juny 1954

Josep Mayol Pocoví "Fideuer" amb Francisca Salvà Cerdà "Salada".

Noces d'argent

30 juny 1979

Pedro Fernández Boluda amb Margalida Munar Miralles "Menut"

Llom amb pinya

Ingredients

1 quilo de llom tallat com un llibre •
1 pinya natural i si ho volem: prunes, panses, vi sec, aigua, oli, pastanagó i patates.

Elaboració

Posam sal i pebre bo al llom i ho deixam 1/2 hora en adob. Dins cada full hi posam una tallada de pinya que sia de la mateixa gruixa que les fulles de llom i si ho volem, una pruna pansa sense pinyol. Femam el llom ben fort, ho sofregim dins una greixonera amb oli. El posam dins una rostidora amb l'oli de sofregir, el vi sec i l'aigua (un tassó de cada), el pastanagó i al forn. Es pot servir amb patates o patató bullit i llavors fregit i el pastanagó tornejat.

MAGDALENA RIBAS "PORTELL"

Demografia

Maig de 2004
Naixements

Dia 23 abril.- Aina Rosselló Barceló filla de Miquel i Bàrbara.

Dia 4 maig.- (Bessons) Miquel Fiol Mayol i Maria Francisca Fiol Mayol fills de Mateu i Margalida

Defuncions

Dia 24.- Francisca Manera Tobat "de ses Donades", fadrina de 67 anys.

Matrimonis

Dia 15.- Joan Mayol Sánchez amb Aina Verger Cerdà.

Pluviometria

Maig de 2004

Dia 2...	0'4 l.m²	Dia 11... 29'0 "
" 3...	1'5 "	" 12... 1'6 "
" 4...	2'2 "	" 22... 0'1 "
" 5...	3'2 "	" 25... 1'9 "
" 8...	9'7 "	" 26... 0'4 "
" 10...	2'8 "	Total... 52'8 "

Apotecaries

6 juny Ariany	20 juny Petra
13 " Montuïri	27 " Porreres

Antigues cançons amoroses

Sa meva amor està malalta
ja m'ho ha enviat a dir;
jo voldria esser es coixí
d'allà on posa sa galta.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Junta directiva fundacional de l'associació de 3ª edad

Celebració de l'Assemblea: En primer terme, l'actual junta directiva

En nom de l'Associació el president rebé plaques commemoratives

**20è
ANIVERSARI**
de
**l'Associació
de Persones
de 3ª Edat**

Assistents al dinar a la part de la presidència

Una part dels associats que participaren en el dinar dels vint anys